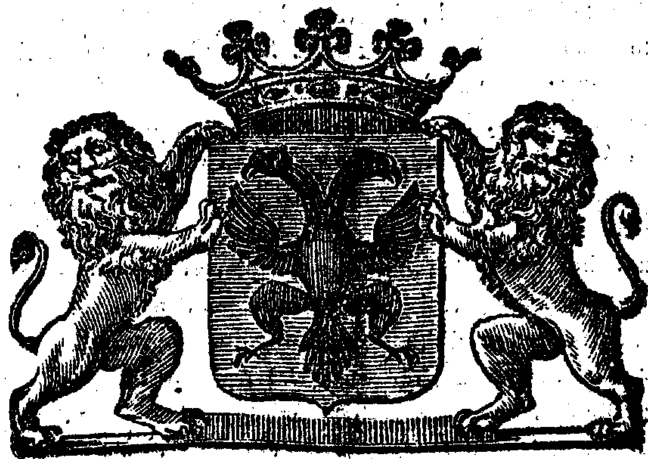
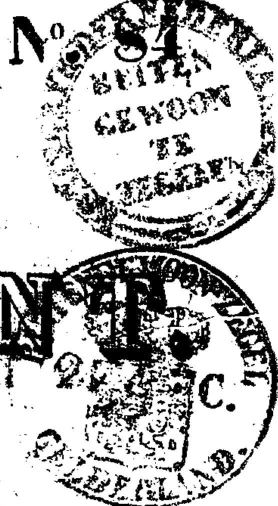
A°. 1841. N°. 51.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is ƒ 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 1 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels ƒ 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Het handelsverdrag met de Staten van het Duitsche tolverbond.

Reeds sedert den aanvang van ons handelsverdrag met de staten van het Duitsche tolverbond, vond men in de Duitsche dagbladen eene menigte correspondentie-artikels tegen hetzelve. Zij kwamen doorgaans uit Hamburg, hetwelk den Nederlandschen aanvoer benijdde, of van wege de fabrikanten van beetwortelsuiker, die niet bestand waren tegen den verdragsmatigen invoer van ons koloniaal product. Daar echter deze beiderzijdsche klagten ten bewijze strekten dat de Duitsche *bevolking*, krachtens het traktaat, de benoodigde waren goedkooper kreeg dan vroeger, dat het *algemeen* belang derhalve niet meer aan het *bijzonder* belang van eenige kooplieden en fabrikanten opgeofferd werd, zoo meenden wij dat de onjuistheid der bezwaren door Duitschland zelf gereedelijk zou worden ingezien. Behalve de ongeloochende voordeelen toch welke de Duitsche uitvoer bij het tractaat erlangde, was de invoer zelf, uit Nederland, niet aan sommige Duitsche *kooplieden* en *fabrikanten*, maar aan de geheele Duitsche *bevolking* voordeelig. Moge de beetwortelteelt voor suiker in Duitschland vervallen en te grond gaan; des te beter voor de natie; want dan zullen hooge belastingen op invoer haar niet dwingen, slechter beetwortelsuiker veel duurder te betalen, dan zij goeden kolonialen suiker zouden kunnen erlangen. En niemand kan dien, even als de koffij, goedkooper aan Duitschland leveren dan Nederland. Ten behoeve nu van kunstmatige, ja *schadelijke* productie, schijnt het dat het tolverbond de eigenaardige en hoogst belangrijke producten van Duitschland, wijn, minerale wateren, hout, granen, om niet te spreken van eene menigte fabrikaten, die in Nederland een aanmerkelijk vertier hebben, wil benadeelen, door een verdrag op te zeggen waarbij die voortbrengselen en fabrikaten zeer werden begunstigd! — Het vrijer débouché voor den kolonialen suiker in Duitschland was zeker belangrijk voor Nederland; maar het vrijer débouché, hetwelk Duitschland daarentegen in Nederland erlangde voor zijne wijnen, zijn hout, zijne granen, zijne fabrikaten, was waarlijk voor Duitschland van geen minder belang. Nederland behoeft Duitschland niet; het kan deszelfs producten zeer goed, zijne fabrikaten nog beter ontberen. Frankrijk, Engeland, de Noordsche rijken, België wenschen niets liever dan ons te leveren wat Duitschland thans in Nederland en deszelfs koloniën slijt. Den Duitschen wijn kunnen wij zeer goed missen, wij hebben veel liever Franschen wijn; en de slechte Duitsche fabrikaten hebben wij waarlijk nog veel minder noodig. Engeland, Frankrijk en België zullen er ons veel beter leveren tegen denzelfden prijs.

Mogen de tolstaten dus gerust het tractaat opzeggen en hunne bevolking, ten believe der beetwortelsuiker-fabrikanten, duurder suiker laten verbruiken, spoedig genoeg zullen er van andere zijde kreten opgaan over verminderd vertier in andere takken van gansch ander Duitsch belang, zoodra Nederland zijn tarief met de tolstaten verandert. De oogen zullen den Duitscher wel opengaan, als wij zijne producten bij den invoer hooger belasten, terwijl hij tot verzoeting daarvan zijnen suiker duurder betaalt.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grens, *14 april.* Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 7den dezer, heeft lord *Ponsonby* het laatste protocol der Londensche conferencie en daarbij nieuwe instructiën van lord *Palmerston*, toegevendheid jegens *Mehemed-Ali* aanradende, ontvangen. Naar hetgeen uit goede bron verzekerd wordt, heeft lord *Ponsonby* zich daarover geenszins bevreemd, veeleer bereidvaardig getoond om in allen ernst tot eene vredelievende beslechting zijne pogingen aan te wenden. Hij wil nu de Porte raden de noodwendige concessiën te bewilligen; echter zal als beweegreden daartoe vermeld worden dat zij niet aan *Mehemed-Ali's* vorderingen, maar slechts aan den wensch der verbonden kabinetten toegeeft. (*K. Z.*)

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stockholm, *16 april.* *Dagligt Allehanda* meldt: Z. M. de koning moet gedurende het paaschfeest ongesteld geweest zijn en zich nog niet geheel wel bevinden.

Bij den rijksdag heeft zoowel de adelstand als de priesterstand een voorstel verworpen, luidens hetwelk de stokslagen bij het leger zouden worden afgeschaft. Eene oproer wet, volgens welke de militaire magt hare tusschenkomst eerst door een trom- of trompet-signaal zou aankondigen, is na lange discussie bij den adelstand doorgegaan. (*Pr. St. Z.*)

ITALIE.

Van de Italiaansche grens, *17 april.* Men berigt uit Rome, dat de verschillen met Rusland en den heiligen stoel, betrekkelijk de zaak van den bisschop van Podlachie, naar den wensch der Russische regering beslecht zijn. (*K. Z.*)

DUITSCHLAND.

Magdeburg, *19 april.* Men verneemt dat Brunswijk nu werkelijk tot het Duitsche tolverbond toegetreden is. (*A. Z.*)

Karlsruhe, *21 april.* De begrooting der gewone uitgaven en inkomsten over 1841—42 is thans overgelegd. De gezamelijke uitgaven bedragen 29,771,527 florijnen. De inkomsten zijn op 30,983,814 florijnen geraamd. Over 1837—38 waren de inkomsten geraamd op 27,349,171 florijnen en bragten 30,190,479 florijnen op. De uitgaven bedroegen toen 30,191,469; zoodat er een overschot was van 740,514 florijnen. (*Karlsr. Bl.*)

Manheim, *24 april.* Er is hier een geval gebeurd dat de bewoners der stad geen geringe ongerustheid aangejaagd heeft. Den 20sten april, des morgens, sterft de vrouw van een knecht aan ons lyceum en donderdag daaraanvolgende, den 22sten zou zij begraven worden. De lijkschouwer, een wondarts der 2de klasse, die tevens barbier is, erkent ze voor dood. De lijkstoet komt later aan dan bepaald was, en juist terwijl men bezig is de kist toe te maken opent de dood verklaarde vrouw de oogen en glimlacht. In dien toestand bevindt zij zich nog op dit oogenblik, des middags ten twaalf ure, en aan haar ligchaam vertoont zich geen spoor van wezenlijken dood. Dit voorval is zeer onrustbarend, naardien het nu weder ten duidelijkste blijkt dat het levend begraven worden gansch niet in het rijk der overspannen verbeeldingen behoort. (*Mainzer Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, *26 april.* De door lord *Palmerston* ontvangene deputatie der Londensche kooplieden, die hem over de Sinesche zaken was komen spreken, heeft bijzonder op twee punten aangedrongen; het ontoereikende der indemniteit tot vergoeding der geledene schade, en het gebrek van allen waarborg voor de onschendbaarheid der personen en de eigendommen van Engelsche onderdanen. Lord *Palmerston* heeft beloofd de aanmerkingen der kooplieden in overweging te zullen nemen.

— De tegenstanders der korenwetten schijnen weinig hoop te koesteren dat hunne pogingen in de eerste tijden eenig goed gevolg zullen hebben, want ofschoon de heer *Villiers* met zijne jaarlijksche voordragt tegen deze wetten na Pinkster op nieuw te berde zal komen, heeft hij toch in eene vergadering, welke dezer dagen in de herberg *de Kroon en het Anker* door de vereeniging der bestrijders van de korenwetten werd gehouden, zich zeer twijfelachtig uitgelaten en als het ware erkend, dat de Charteristen gelijk hadden met eerst eene parlements- en grondwetsverandering te verlangen, alvorens de wenschen der vereeniging te ondersteunen, omdat van het parlement in deszelfs tegenwoordige zamenstelling toch steeds bezwaarlijk de afschaffing der korenwetten zoude te verwachten wezen. Deze vereeniging zal derhalve vermoedelijk hare krachten in de eerste plaats wijden aan de gedurig toenemende agitatie tegen eene algemeene verlaging der Britsche inkomende regten.

— Te Liverpool hebben een aantal kooplieden eene vereeniging gevormd, ter daarstelling van den scheepsbouw op het eiland Man, waar de balken uit de Oostzeelanden tegen het regt van 5 sh. en de planken 8 sh. per last kunnen worden ingevoerd, terwijl in Engeland een regt van 2½ en 4 p. st. per last wordt gevorderd. De scheepsbouwers te Liverpool en Sunderland hebben om deze reden een verzoekschrift bij het parlement ingediend, ten einde gelijkstelling van inkomende regten voor het in Engeland en het eiland Man ingevoerd wordende hout te verwerven.

— De *Globe* behelst het volgende *City-article:*

Nog altijd hebben wij geene tijdingen van den *President*, en wachten wij nog de paketboot van de Westindiën. De paketboot van Mexico is na eene zeer moeijelijke reis hier aangekomen; zij brengt ons niets wegens den *President* aan, welk schip men eindelijk gelooft, vergaan te zijn.

FRANKRIJK.

Parijs, *26 april.* Heden heeft de kamer der gedeputeerden het ontwerp van wet op de ligting van tachtigduizend man, uit de klasse van 1841, met nagenoeg eenparige stemmen goedgekeurd, nadat vroeger dat op de recrutering bij het leger insgelijks hare toestemming had verworven, en zij dus geacht kan worden haar zegel aan het stelsel van den gewapenden vrede te hebben gehecht. Volgens genoemde ontwerpen kunnen de jonge lieden, na verloop van eenigen dienstijd, naar hunne haardsteden teruggezonden worden, zonder dat zij daarom ophouden ter oogenblikkelijke beschikking der regering te blijven.

— Het getal Fransche, Belgische, Duitsche, Spaansche en andere werklieden, die reeds aan de vestingwerken dezer hoofdstad arbeiden, wordt op minstens vijftigduizend begroot.

De doorloopende muur, welke Parijs en de gezamenlijke voorsteden omringen moet, zal, in doorgaande linie gerekend, ruim drie en dertigduizend ellen bevatten. Aan de punten van uitgang der vijf en dertig groote en zeventien kleine straten, welke dezen ringmuur doorsnijden, worden voor alsnog geene eigenlijke poorten en bruggen aangebragt, doch is, in geval van nood, daarin voorzien. In de grachten van een gedeelte der vier en negentig fronten kan, des vereischt, water

uit de Seine, en uit de kanalen van Ourcq en St. Denis, worden afgeleid.

Het getal der groote afgezonderde forten, sommigen waarvan op zeer grooten afstand van de hoofdstad liggen, is veertien, maar in tijd van gevaar zullen nog onderscheiden werken daar tusschen opgeworpen worden.

— De Spaansche gedeputeerden schijnen het over de voorloopige bepalingen wegens de wijze der benoeming van het regentschap niet eens te kunnen worden. Een voorstel van den heer *Lujan*, volgens hetwelk die benoeming bij besloten stemming geschieden zou, is met honderd drie en twintig tegen vijftig stemmen verworpen. Inmiddels neemt de bewegingspartij, die een regentschap van drie personen wil, weder in kracht toe.

— Het verdict hier in de zaak van het dagblad *la France* is eene aangelegenheid van hoog gewigt, dit is niet te ontkennen. De overtuiging der wèl-gezinden zal daardoor wel niets geleden hebben, maar zoo vele onrustmakers, de verwonnen partij, zij die met leedwezen elken dag de meerdere vastheid der regering van juli zien, zullen uit deze onverwachte vrijspraak de meest trouwelooze gevolgtrekkingen maken; zij zullen alle mogelijke pogingen aanwenden om op den persoon des konings de verantwoordelijkheid te werpen van die brieven, het werk eener schaamtelooze intrigante; zij zullen zich thans achter het verdict van den jury verschuilen, om alle logens en lastertaal, welke zij sedert tien jaren beproeven, te blijven werpen op de dynastie, welker kracht hen wanhopig maakt.

— De wonderdadige genezingen, welke door den heer *Dupotet*, den kampridder van het magnetismus, te weeg gebragt worden, wekken bij voortduring de geestvervoering van het Parijsche publiek. Hetgeen men in de gezellige kringen elkander van de werkingen der magnetische kracht onder de behandeling van den heer *Dupotet* verhaalt, grenst aan de fabelwereld. Onder de talrijke verhalen, die deswege in omloop zijn, wil ik slechts het volgende voorval, hetwelk mij door eenen met de daarin betrokkene gemagnetiseerde in zeer naauwe betrekking staanden persoon is verhaald geworden, hier aanvoeren, om uwe lezers te overtuigen, hoe het ongeloofelijke den Parijzenaars geloofelijk wordt, mits men het hun slechts op eene verfijnde wijze weet voor te stellen. Een jeugdig schrijver was op de dochter van een hoog geplaatst personaadje smoorlijk verliefd geworden, en ofschoon hij een aanzienlijk vermogen bezat, was hij echter niet rijk en voornaam genoeg, om als bruidegom der eenige erfgename van eenen door de juli-revolutie nieuw gebakken rijksgroote te worden aangenomen. Het afwijzend antwoord deed zijne liefde tot den hevigsten hartslogt overslaan, derwijze, dat hij, na vergeefs door ver weg te reizen beproefd te hebben het voorwerp zijner smachtende teederheid te vergeten, naar Parijs terugkeerde, om in afgetrokken eenzaamheid het treurig overschot zijner jeugdige dagen te slijten. Zoo zat hij op zekeren morgen, in diepe zwaarmoedigheid verzonken, toen plotseling een bode der onders zijner geliefde bij hem binnentrad, en hem eenen brief overhandigde, in welken hij door hen, in naam hunner dochter, op het smeekendst verzocht werd, naar hun, op twee mijlen van Parijs gelegen kasteel te snellen, om de, op haar sterfbed liggende jonkvrouw het laatst vaarwel te zeggen. Zoo als het zich begrijpen laat, ijlde onze *Celadon* op de vleugelen der liefde derwaarts, en vond zijne geliefde, ofschoon in haar uiterlijk voorkomen schier niets veranderd, in eene soort van bewustelooze verdooving liggen. Van lieverlede scheen zij eenigzins tot zich zelve te komen, en reeds weinige dagen na de aankomst van haren geliefde, was zij zoo verre hersteld, dat zij hem toevertrouwen kon, dat hare ouders, om haren gewissen dood te voorkomen, zich eindelijk hadden laten bewegen, hunnen liefdeband te zegenen. Wie zoude de vreugde des jongmans kunnen schilderen? De wereld, die rondom hem » woest en ledig" had geschenen, veranderde zich voor hem in een heerlijk paradijs, en de wijde schepping werd hem tot een altaar der liefde. Men kwam echter overeen, dat de verloving eerst na eenige maanden, als men van het land in de hoofdstad zoude zijn teruggekeerd, zou gevierd worden, opdat de bruid intusschen van hare ziekte geheel zoude kunnen hersteld zijn. Nu snelde de bruidegom naar Parijs, om de toebereidselen tot zijn aanstaande huwelijk te verordenen, en bekwam tot afscheid van zijne verloofde schoone eenen kus en eene gouden haarlok. Terwijl hij te Parijs met zijne toebereidselen bezig was, hoorde hij toevallig, dat de heer *Dupotet* het geheim bezat, door het magnetismus te ontdekken, wat op eenen hoe ver ook verwijderden afstand geschiedt, waartoe men slechts aan den gemagnetiseerd wordenden persoon een of ander voorwerp in de handen te geven had, hetwelk den afwezigen persoon had toebehoord. Vergeefelijk was het wel, dat onze liefderidder tot zulke toover-kunsten zijne toevlugt nam, om te vernemen, hoe het voorwerp zijner liefde het maakte en zich bevond. Maar, naauwelijks was aan het gemagnetiseerd wordende meisje, hetwelk de orakeltaal zou doen hooren, de haarlok der geliefde onzes helds op den boezem gelegd, of zij begon te stenen en krampachtig zich te bewegen, alsof de haarlok haar eene pijnlijke gewaarwording veroorzaakte. Het zonderlingste daarbij was, dat zij eene lange wijl weigerde iets hoegenaam betreffende het andere, verwijderde meisje te zeggen. Maar eindelijk, door de magnetische kracht gedwongen, slaakte zij eenen diepen zucht, en zeide, dat de persoon, aan wie de haarlok was afgesneden, eene bedriegster was, die een eerlijk jongman, wien zij huwen zoude, op het afschuwelijkste misleidde. Hare ziekte was slechts geveinsd geweest, want, weinige dagen vóór haar getrouwe minnaar de uitnoodiging ontving, om naar hare doodsponde te snellen, was zij gelukkig van een levend en gezond kind verlost geworden, en hare ouders hadden alleenlijk daarom hunne toestemming tot het huwelijk gegeven, om de schande hunner dochter te ontdekken, terwijl de eigenlijke verleider naar Engeland was gevlugt. Onze jongeling geloofde te droomen, doch, zoo als *Ovidius* zegt: *res est solliciti plena timoris amor*, hij vond geene rust meer, totdat hij besloot, na te vorschen, of ook welligt de heer *Dupotet* hem wilde om den tuin leiden, dan wel of inderdaad zijne geliefde eene bedriegster ware. Ongelukkig bleek in het einde de waarheid van het laatstgemelde, en de arme verliefde jongman kon ten minste zich troosten met het denkbeeld, dat het magnetismus hem nog tijdig genoeg de oogen geopend had. Een waarschuwend voorbeeld voor meisjes, die te onbedacht in het wegschenken harer haarlokken zijn!

Parijs, *27 april*. Naar men verzekert, heeft de minister van justitie eene geregtelijke vervolging gelast van het dagblad *la Gazette de France*, hetwelk een onnaauwkeurig verslag gegeven zoude hebben van het dezer dagen tegen het dagblad van de partij der legitimisten gevoerde proces.

— Het voornaamste der om de hoofdstad liggende kampen, dat van Romainville, is heden door drie regimenten jagers, komende van St. Omer, betrokken geworden. De werken aan den strategischen weg, welke de forten van Pantin, Noisy-le-Sec, Rosny, Fontenay en Nogent met elkander in gemeenschap moet stellen, worden thans met den meesten spoed voortgezet. De heer *Debelleyme* heeft, vergezeld van den maire van St. Denis, eenen aanvang gemaakt met het opnemen en schatten der gronden, op welke de fortificatiën van St. Denis zullen worden gevestigd.

— Berigten uit Madrid van den 20sten behelzen geene zeer geruststellende tijdingen aangaande het regentschap. De senaat schijnt de waardigheid van regent aan *Espartero* alleen te willen opdragen, terwijl de meerderheid in de kamer der gedeputeerden daartoe meerdere personen benoemd wil zien. Eene te dien einde benoemde gemengde commissie zoude trachten de senatoren en gedeputeerden zoo mogelijk tot een gevoelen te brengen.

— Het berigt omtrent de wederaansluiting van Frankrijk aan de overige groote mogendheden heeft aanleiding gegeven tot de volgende verzen, die thans de ronde in de dagbladen doen:

Dans le concert européen
Où nous allons rentrer, je pense,
Je cherche, et je ne vois pas bien
Quel emploi trouvera notre honneur en souffrance.
Dans ce bal où chaque puissance,
A l'ombre de ses pavillons,
Tour à tour prend part à la danse,
Quel est le rôle de la France?
C'est de bien marquer la cadence
Et de payer les violons.

— Uit Tulle wordt dd. 21 april het volgende geschreven:

De zaak van mevrouw *Laffarge*, betrekkelijk de diamanten, blijft op 29 april vastgesteld. Men weet stellig, dat de zaak niet dadelijk ten principale zal worden behandeld, want mevrouw *Laffarge* is slechts geciteerd om te verschijnen tot het hooren vaststellen van den dag, waarop de zaak ten principale zal dienen, als wanneer ook de gedagvaarde getuigen zullen verschijnen. Men zegt dat mevrouw *Laffarge* voornemens is, recusatie te maken tegen eenige regters van de kamer van appel der correctionnele policie. Overigens houdt men het er algemeen voor, dat mevrouw *Laffarge* in persoon op die eerste zitting zal verschijnen, dat zij geene termen van niet-vervolging zal voordragen, of dat hare advokaten zich zullen bepalen tot het stellen van louter gemotiveerde conclusiën. Zij schijnt bij die gelegenheid alleenlijk door den advokaat *Lachaud* te zullen worden bijgestaan. Wordt de eisch van niet-ontvankelijkheid verworpen, alsdan zal de voortzetting der zaak vermoedelijk drie maanden worden verschoven, opdat het publiek ministerie en de verdediging den tijd hebben om de getuigen te ontbieden. De heer *Clavé* uit Algiers zal stellig worden geroepen, maar of de in Mexico woonachtige heer *Clavé* door het openbaar ministerie gedagvaard zal worden weet men niet. In dit laatste geval zou het uitstel van drie maanden ontoereikend zijn. Wordt de zaak ten principale behandeld, alsdan schijnt mevrouw *Laffarge* voornemens zich tot het uiterste te verdedigen, tegen welk geval zij al hare wapenen in gereedheid brengt. Deze aanstaande worstelstrijd wekt hier de grootste belangstelling. Mevrouw *Laffarge* is minder bezield met den wensch om zich te verdedigen tegen de beschuldiging van den diefstal, dan wel om de aanklagers te vernietigen. Zij bouwt, zegt zij, op haren moed en hare verbeterde gezondheid, om dit vinnige regtsgeding te bestaan. Men spreekt dan ook bijna niet meer van de vergiftiging van *Laffarge*, noch zelfs van de nieuwe voorvallen, betrekkelijk de ontzegeling op *Glandier*; een ieder ziet gespannen op de toekomst en is bezorgd wegens de ontknooping des nieuwen gedings.

BELGIE.

Brussel, *28 april* Men ziet eerstdaags het besluit tot regeling van het Belgische leger te gemoet. Onder andere bepalingen zullen de vier groote territoriale indeelingen behouden worden; elke divisie zal uit 4 regimenten infanterië, 1 regiment artillerie en 1 bataljon genie-troepen bestaan. De tegenwoordige brigades zullen worden afgeschaft en de provinciale kommandanten zullen de in de provincië gestationneerde troepen onder hunne onmiddellijke bevelen hebben. De reserve-regimenten zullen worden afgeschaft. Men spreekt van maatregelen, geschikt om het leger aan te moedigen, zoo als bij voorbeeld om de luitenants-adjudanten-majoors die vijf jaren in dien graad gediend hebben, tot kapiteins te benoemen.

— Een brief uit Luxemburg, heden door de dagbladen medegedeeld, beweert, dat er tusschen de Hollandsche en Pruissische regering eene volkomene overeenstemming bestaat tot het opnemen van het groothertogdom Luxemburg in het Duitsche tolverbond.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *28 april*. Men verneemt dat de magazijnmeester van het gewoon zegel, *G. F. van Tets*, uit die betrekking eervol ontslagen, maar bevestigd is in zijne betrekking van contrôleur van het buitengewoon zegel bij het kantoor van buitengewoon zegel te Amsterdam.

— Nog verneemt men, dat Z. M. benoemd heeft tot ambtenaar voor de dienst van den waterstaat en 's lands gebouwen in Neêrlands-Indië, *H. J. S. Haesebroek*, thans 2de luitenant-ingenieur.

— Door Z. M. is octrooi voor den tijd van 10 jaren verleend aan den heer *A. Goldberg* te Amsterdam, op de uitvinding van een fabrikaat, genaamd pastinaat-zeep.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer hebben zich in de laatste dagen bezig gehouden met het onderzoek van de ontwerpen van wet, nopens de regtsmagt der hoogheemraadschappen en de algemeene rekenkamer, die laatstelijk aan de Kamer zijn aangeboden. Na den afloop van dat onderzoek, ziet men eene algemeene zitting der Kamer te gemoet waarin, naar men verneemt, door de centrale afdeeling verslag zal worden gedaan over verschillende aanhangige ontwerpen van wet, en onder anderen over die betrekkelijk de invoering der Nederlandsche wetgeving in Limburg, de regeling der regterlijke organisatie van Zuid- en Noord-Holland, enz. De beraadslagingen over die ontwerpen zullen alzoo, naar men verwacht, in de volgende week plaats hebben.

's Gravenhage, *29 april*. Z. M. de koning en de prinsen zijn heden morgen omstreeks zes ure uit deze residentie naar Noord-Braband vertrokken.

— Men verneemt, dat Z. M. aan den kapitein jhr. *J. C. Mauregnault*, bij het 2de regiment artillerie, onder toekenning van den rang van majoor, pensioen verleend heeft.

Evenzeer is, naar men verneemt, aan den voormaligen eersten officier van gezondheid *A. G. van Onsenoort*, een jaarlijksch pensioen verleend.

Rotterdam, *28 april*. In den laten avond van gisteren is een jonge Duitscher, met name *Christoph Eckell*, uit eene der verdiepingen van het *Hôtel*

Pays-Bas door de glasruiten heen naar beneden gesprongen, en op de plaats van dat hôtel op den grond gestort. Genoemde persoon was eerst in den namiddag van gisteren per stoomboot in deze stad aangekomen; later is ontdekt dat hij zich, alvorens naar beneden te springen, met een pennemes onderscheidene wonden aan den hals en in de borst heeft toegebragt. — Het schijnt dat verstandsverbijstering de aanleidende oorzaak is geweest. — De lijder is naar het gasthuis vervoerd.

— Uit 's Bosch schrijft men het volgende:

» Tot eene waarschuwing voor diegenen, welke zich onledig houden met het veilen en verkoopen van loten in *vreemde loterijen*, kan dienen, dat, bij vonnis der arrondisements-regtbank te 's Hertogenbosch, van den 2den maart jl., de persoon van *P. L. M.*, koopman te B., wegens het doen uitgeven en verspreiden van een berigt, plan en advertentie eener vreemde loterij, waartoe door de regering geene vergunning was gegeven, veroordeeld is in eene geldboete van één honderd en vijftig gulden, en, ingeval van onvermogen, tot eene gevangenisstraf van drie maanden."

Maastricht, *27 april.* Volgens ontvangen berigten is in Venlo en Roermonde eene eerewacht opgerigt, voor de ontvangst van Z. M. bij hoogstdeszelfs aanstaande komst in die steden; in de eerstgenoemde stad is de heer *L. Arriens* tot derzelver hoofd benoemd.

Verder vernemen wij dat op den Reuver, onder de gemeente Bezel, insgelijks eene eerewacht is opgerigt, welke Z. M. van daar naar Roermonde begeleiden zal.

Regtswezen.

(*Ingezonden*). (1)

Quaeritur: Mag de regter onderzoek doen, omtrent de grondwettelijke bestaanbaarheid van een provinciaal reglement? NEEN.

Strekt de koninklijke sanctie genoegzaam tot waarborg voor den regter, dat het provinciaal reglement — daarmede voorzien — de gevorderde uiterlijke kenmerken van een reglement dragende — behoorlijk gepromulgeerd zijnde — niets strijdigs met de grondwet of met de algemeene wetten KAN bevatten? JA!

Is zoodanig provinciaal reglement daardoor gelijk te stellen aan eene wet, en is het den regter verboden bij artikel 11 der wet, houdende algemeene bepalingen der wetgeving van ons koningrijk — om over de grondwettigheid van een dusdanig — *tot wet verheven* — polder-reglement te oordeelen? JA!

—

In zake van den heer officier van justitie, eischer van ambtswege, tegen GRADUS REMMERS *en Consorten*,

Beklaagd van het niet betrekken der dijkwachten op den dijk te Hees, schependom van Nijmegen, op den 3den en 4den januari 1841, en te dier zake gedaagden, appellanten van een vonnis, door het kantongeregt te Nijmegen, den 5den maart 1841 gewezen.

Gehoord enz.

Gehoord de heer officier voornoemd en gelet op deszelfs schriftelijk overgelegd rekwisitoir, daartoe strekkende:

Dat het aan de arrondisements-regtbank behage het appel te niet te doen, en te verklaren dat het vonnis, door den heer regter van het kanton Nijmegen den 5den maart 1841 gewezen, wordt gehandhaafd, met verwijzing van beklaagden in de kosten der beide instantiën;

Gehoord de verdediging enz.;

Gezien het vonnis enz.;

Overwegende, wat de daadzaken betreft, dat het door de beëedigde verklaring van den poldermeester POUWELS en den veldwachter [illegible], en de bekentenis der appellanten, regterlijk en overtuigend [illegible], dat de appellanten door dezen op last van den eerstgenoemden op den 3den en 4den januari dezes jaars zijn opgeroepen, om respectivelijk op den avond dier dagen ten acht ure te Hees de dijkwachten te betrekken, en uit de beëedigde verklaring van den genoemden poldermeester en de bekentenis der appellanten, dat zij op die oproeping ter bepaalder tijd en plaats niet zijn verschenen;

Overwegende, wat de qualificatie van dit feit betreft, dat hetzelve daarstelt overtreding van artikel 87 van het reglement op het beheer der rivierpolders in de provincie Gelderland, strafbaar gesteld bij artikel 190 van dat reglement;

Overwegende, dat wel door de appellanten, zoo in eersten aanleg als in hooger beroep, is beweerd, dat zij niet tot straf kunnen vervolgd of veroordeeld worden wegens een feit, voorzien bij een reglement, hetwelk naar hunne meening (2), naar den vorm niet grondwettig daargesteld en naar den inhoud met sommige bepalingen der grondwet in strijd zoude zijn; zoodat dit reglement niet zoude wezen zoodanige wet, als krachtens welke alleen, volgens artikel 1 van het wetboek van strafvordering, veroordeeling tot straf kan plaats hebben;

Overwegende, dat de wet hare verbindbaarheid, zoo in 't algemeen binnen haar grondgebied voor den ingezeten als ook in het bijzonder voor den regter, niet ontleent uit hare overeenkomst met de grondwet, maar uit hare promulgatie in den uiterlijken vorm eener wet, door de souvereine magt in den staat gedaan;

Overwegende, dat hier tegen de appellanten wordt ingeroepen eene strafbepaling, vervat in een reglement, door de provinciale staten van Gelderland gemaakt, door den koning goedgekeurd, in het provinciaalblad van Gelderland afgekondigd en in werking gebragt, en hetwelk, als zijnde daargesteld krachtens de bepaling van artikel 144 en 220 der grondwet, in verband met artikel 2 der wet van 6 maart 1818, door de koninklijke goedkeuring, zijn beslag heeft gekregen, als zoodanige met eene door de souvereine magt in den staat gepromulgeerde wet in Gelderland gelijk staat en onder de algemeene benaming van wet, zoo in artikel 11 der wet, houdende algemeene bepalingen der wetgeving voor het koningrijk, als in artikel 1 van het wetboek van strafvordering is begrepen;

Overwegende, dat dit reglement, alzoo de uitwendige vereischten en kenmerken eener wet bezittende; krachtens het bovengestelde beginsel, ook vervat in de bepaling van genoemd artikel 11 der algemeene bepalingen van wetgeving voor het koningrijk, voor den regter verbindend is, in dien zin, dat hij gehouden is hetzelve, zonder nader onderzoek van deszelfs grondwettigheid, in vorm of inhoud te eerbiedigen, en, des gevorderd, toe te passen, als welke ondergeschiktheid des regters aan de eenmaal gepromulgeerde wet duidelijk ligt opgesloten in de woorden van het aangehaalde artikel, dat de regter volgens de wet moet regt spreken en in geen geval hare innerlijke waarde of billijkheid mag beoordeelen, terwijl tot deze innerlijke waarde der wet, hare overeenkomst, zoo in vorm of wijze van daarstelling als inhoud met de grondwet wel voornamelijk en niet in de minste plaats behoort gebragt te worden;

Overwegende, dat het aan de regtbank, naar deze beginselen, niet vrijstaat *in casu* eenig onderzoek te doen naar de al of niet grondwettige wijze, waarop dit regelment in den boezem der staten-provinciaal zou zijn daargesteld, of naar de innerlijke overeenkomst van deszelfs bepalingen met de grondwet;

Overwegende, dat de appellanten zich mitsdien verkeerdelijk voor den regter, zoo in eersten aanleg als in hooger beroep, tot straffeloosheid hebben beroepen op eene beweerde ongrondwettigheid van het tegen hen ingeroepen reglement, welke die regter geenszins bevoegd was te beoordeelen, en dat zij alzoo te regt door den eersten regter schuldig verklaard zijnde aan overtreding van artikel 87 van dat reglement, de strafbepaling van deszelfs artikel 190 mede te regt op hen is toegepast; zonder dat de regtbank daarmede al de gronden van beslissing des eersten regters wil hebben goedgekeurd;

En op deze gronden regt doende in hooger beroep;

Gezien art. 256, 207 en 227 van het wetboek van strafvordering;

Doet te niet het appel;

Verklaart dat het vonnis, waarvan is geappelleerd, wel en te regt is gewezen; handhaaft hetzelve en beveelt dat het geheel en volkomen effect zal sorteren;

Veroordeelt de appellanten in de kosten der beide instantiën, vereffend ad *ƒ* 17-57, ten behoeve van den staat, des noods bij lijfsdwang op hen te verhalen.

Gewezen den 10den april 1841.

(1) Het komt ons wenschelijk voor, dat men, vonnissen of arresten mededeelende, dezelve voortaan in hun geheel, *zonder eenige weglating of verkorting hoegenaamd*, *gave*. Wij begrijpen het nut dier weglatingen, waardoor de algemeen zoo slecht gestelde vonnissen nog duisterder worden, volstrekt niet. Waarom laat men ook steeds de namen der regters weg? Mag het publiek niet weten wie de regtsgeleerden en taalkundigen zijn, welke het vonnis of arrest hebben gewezen?

(2) Wat stijl, goede hemel! » *naar* hunne meening, *naar* den vorm, [illegible]

Mengelwerk.

Kontrakten met de Handelmaatschappij.

Aan de Redactie.

's Gravenhage 23 april 1841.

Men heeft wel eens beweerd, dat onze afgetreden koning, de tegenwoordige graaf VAN NASSAU, de rijkste monarch van geheel Europa was; en dat een groot deel van zijn in 25 jaren tijds in Nederland wijsselijk gespaard en ijverig bezuinigd ontzettend particulier vermogen in aandeelen der Nederlandsche handelmaatschappij was belegd. — Zonder voor de juistheid van dit schier algemeen beweren te willen instaan, moet ik echter betuigen, dat het mij, en velen met mij, opmerkelijk is voorgekomen, dat men, tijdens de herziening der grondwet, zoo bijzonder geijverd heeft om artikel 60 ongeschonden te bewaren, niettegenstaande het meer dan overtuigend gebleken was, dat het uitsluitend beheer des konings over de koloniën geene dan bedroevende resultaten in een 25-jarig tijdvak geleverd hadden.

Men kan de handelmaatschappij gerustelijk beschouwen als uitsluitend pachter der producten onzer Oost-indische bezittingen; en die pacht zal om den door haar onwettig, buiten voorkennis der Staten-Generaal aan den lande voorgeschoten schat van 40 millioenen, nog negen, en hoogstwaarschijnlijk meer jaren, aan haar verbonden blijven. Die met goed en bloed door Nederlanders, op de Portugezen, veroverde rijke bezittingen zouden alzoo, vooreerst, als een uitsluitend domeingoed van aandeelhouders der handelmaatschappij te beschouwen zijn; de natie zou dus, toen Java, door de in massa opgestane bevolking, op het punt stond om verloren te gaan, hare schatten en haar bloed tot behoud alleen gespild hebben om de weelde en den rijkdom van aandeelhouders, ten koste van het algemeen, te mesten. Zal in die schreeuwende ongeregtigheid niet voorzien worden, bij gelegenheid dat het juk der lasten door opeenstapeling van schulden ondragelijk is geworden?

De heer WARIN heeft met onafhankelijke oordaatheid in 's lands raadzaal te regt aangemerkt, dat zij, die de onwettige schuld hadden aangegaan, regtmatig in de voldoening behoorden te voorzien. — De Fransche gedeputeerden hebben nog zeer onlangs, in dienzelfden geest, niet alleen gesproken, maar gehandeld, daar zij den minister THIERS voor de onwettige en niet te regtvaardigen som van 5000 franken personeel aansprakelijk stelden, en deze ex-minister zich zeer gelukkig, ter naauwer nood, mogt verheugen, dat zulks niet over millioenen was geschied.

Gelukkig bestaan er thans wettige redenen, om het kapitalisatie-kontract uit zich zelf vervallen te verklaren. Onze opregte, vaderlandlievende vertegenwoordiger VAN AES heeft den minister van koloniën doen opmerken, dat zijn kontract, met de handelmaatschappij aangegaan, volgens de tegenwoordige wetsbepalingen, van nul en geener waarde was. De vertegenwoordigers zijn, om het belang der natie, ten duurste voor God en hun geweten verpligt, van dat middel gebruik te maken, en ons van zulk eene eindeloos drukkende overeenkomst te verlossen. — Laten zij, die de zaken zoo schoon geadministreerd hebben, betalen, en alzoo hunne zonden boeten.

Men heeft buiten voorkennis der Staten-Generaal de schuld aangegaan; men heeft buiten voorkennis der Staten-Generaal het kapitalisatie-kontrakt ter kwijting dier onwettige schuld, onder verband der producten — 's lands eigendom — tot stand gebragt; men kan niet eens verantwoorden waartoe die schatten zijn aangewend! — Om alles met éénen slag te bedekken, verklaart de minister van marine en koloniën, dat die schatten ten dienste van Indië zijn besteed: en dat, bij artikel 59 van de thans bestaande grondwet, het beheer der koloniën uitsluitend aan den koning is opgedragen. — Op deze wijze is het noch der natie noch hare vertegenwoordigers gegund in huishoudelijke zaken van de koloniën de oogen te slaan; alleen het batig saldo zal in der tijd bekend gesteld worden; daarmede mogen wij ons verheugen. — Is de natie, zijn hare vertegenwoordigers buiten gesloten, dan zijn wij vreemdelingen in onze eigene bezittingen geworden, koloniën die door den moed, het bloed en het goed van Nederlanders gekocht en betaald zijn. — De nadenkende Nederlanders kunnen nu zelven nagaan; zij mogen het beweenen, hoe dwaas men handelde, toen men bijna alle magt, bij de herziening der grondwet, aangaande artikel 60 (van 1815) uit de handen gaf.

Het kwam ons zonderling voor, dat de schrandere minister van marine en koloniën, bij zijn eerste debut in de Kamer, zich niet beter tegen aanvallen had weten te conserveren; ook bewonderden wij de uitdrukking, waarbij Zijne Excellentie ongevergd verklaarde en plegtig verzekerde, dat hij in de laatste 10 jaren geen aandeelhouder der handelmaatschappij was geweest. Wij meenden altijd, en niet zonder grond, dat deze ongevergde verontschuldiging juist aanleiding tot verdenking kon geven, en dat men alzoo met het volste regt het tegendeel kon veronderstellen: het spreekwoord zegt immers niet te vergeefs, » die zich ongevraagd verontschuldigt, beschuldigt zich zelven."

Is het waar, dat onze voormalige geëerbiedigde koning, de tegenwoordige graaf VAN NASSAU, en de minister van marine en koloniën voor beduidende schatten aandeelhouders der handelmaatschappij zijn? Deze vraag zullen wij thans niet onderzoeken, maar wij zullen alleen zeggen, » het kan alzoo zijn," en in dat geval, zal het niemand verwonderen, dat er zoo ijverig en met zulke groote oogen op uitgezien wordt om het bedoelde, door een deel der vertegenwoordigers onwettig

verklaarde kontrakt, door wijzigingen, waardoor echter de natie niet in het bezit van hare wettige, vermogende hulpbronnen zal komen, definitief te doen sluiten.

Wij zullen eindigen met den hartelijken wensch, dat onze vaderlandlievende vertegenwoordigers het algemeen belang niet zullen voorbijzien, en hun mogelijk eigenbelang zullen opofferen, om het pak van lasten en bezwaren, waaronder de natie gebukt en gekromd gaat, naar vermogen te verligten, door zulk eene onbestaanbare overeenkomst met de handelmaatschappij, als onwettig aangegaan, af te stemmen. Wat kunnen bezuinigingen baten, als men millioenen onwettig gemaakte schulden, als wettige schulden zou erkennen? A. B.

Correspondentie.

Een geabonneerde is zeer ontevreden over het artikel *Nederlanders door Nederlanders geschetst.* Hij vindt wel dat het grootendeels waarheid behelst, maar die waarheid, meent hij, moest anders worden gezegd; men had het stuk fijner, ironischer moeten stellen; zoo is het lomp. Wij zullen den geachten geabonneerde doen opmerken, dat tegenover zijn gezag het gezag van verre weg de meeste beroemde hekelschrijvers overstaat; HORATIUS, JUVENALIS, VOLTAIRE, BOILEAU, onder anderen, zeiden in hunne satyren de waarheid, of vermeende waarheid, niet minder rondnit. BOILEAU is volstrekt niet fijn ironisch als hij tegen de vrouwen uitvaart; en als VOLTAIRE in de bekende regels zegt: *De Paris au Pérou et de Péking à Rome, Le plus sot animal, à mon avis, c'est l'homme,"* — zoo is dit immers ook geene fijne persifflage? — Er zijn twee manieren van hekeling, en ieder kan daartusschen kiezen. De schrijver van het bedoelde artikel heeft de regtstreeksche en onverbloemde gekozen; deze moge den geabonneerde niet hebben behaagd, doch zulks bewijst geenszins dat het genre niet deugt.

Advertentiën.

Den 27sten April 1841, beviel op den Huize OSSENWAARD, onder *Herwen*, van een' welgeschapen ZOON *J. VERWAAIJEN*, geliefde Echtgenoote van

S. VAN EMBDEN.

Krachtens daartoe bekomene regterlijke magtiging, zal men, ten overstaan van den te *Velp* residerenden Notaris VON *ROSENTHAL*, bij *twee* veilingen, te houden, in het *Heeren-Logement* aldaar, op den 4den en 18den Mei 1841, beide des avonds ten 6 ure, in het openbaar verkoopen:

Een HUIS en ERF, TUIN, SCHUUR en BOUWLAND; te zamen, volgens het kadaster, groot 1 Bunder, 61 Roeden en 60 Ellen, bij en aan den anderen staande en gelegen te *Velp*, aan de Gemeente. —

De Notaris VAN *ITTERSUM*, te *Brummen*, zal aldaar, op Vrijdag den 21sten Mei 1841, aan het Logement *het Oude Kromhout*, des middags ten 12 uur, in het openbaar, *bij inzet*, en 14 dagen daarna, op Vrijdag den 4den Junij terzelfder plaatse en ure, *bij toeslag*, veilen:

1o. Een in het Dorp *Brummen* bijzonder aangenaam aan den Straatweg van *Arnhem* op *Zutphen* gelegen BUITENVERBLIJF, genaamd *Veenhuizen*, bestaande in zeer logeabel WOONHUIS, waarin *vier* BENEDEN- en *vier* BOVENKAMERS, met KEUKEN, DIENSTBODENKAMERS, ruim ACHTERHUIS met STALLING voor *vier* Paarden en KOESTAL; voorts afzonderlijk staande SCHUUR, met annexe uitgebreide wel aangelegde TUINEN en BOOMGAARD met exquise Vruchtboomen.

2o. Eene tegenover gemelde huizinge aan de overzijde van den Straatweg gelegene WEIDE, zeer geschikt tot Aanlegging van een Buiten.

Alles te zamen groot 2 Bunders, 90 Roeden en 10 Ellen; te aanvaarden met 1o. Augustus aanstaande; zullende deze 2 perceelen ook *in massa* worden geveild, en inmiddels UIT DE HAND TE KOOP zijn.

Nadere informatiën, met vrachtvrije brieven, te bekomen ten Kantore van den genoemden Notaris en de Heeren *L. HOFFMAN* en *P. HONDIUS Gz.*, te *Brummen*.

ZEGT HET VOORT.

† † † Op Maandag den 17den Mei 1841 en volgende dagen, telkens des voormiddags ten § tien ure, zal, ten overstaan van den Notaris Mr. *W. H. BAAY*, aan het Huis op den hoek van het St. Walburgsplein, Wijk F. No. 284, te *Arnhem*, in het openbaar worden verkocht:

Een INBOEDEL, waaronder een *antiek* fraai geschilderd KISTJE, KABINETTEN, BUREAUX, KASTEN, onderscheiden LEDEKANTEN, *twee spelende* KLOKKEN, PENDULES, BEDDEN, MATRASSEN en DEKENS; voorts JAPANSCH en ander PORCELEIN, KRISTAL-, GLAS- en AARDEWERK, KOPER en TIN, IJZEREN GELDKISTEN, enz.

Te zien des Vrijdags en Zaturdags te voren, van tien ure des voormiddags tot vier ure des namiddags.

† § † Bij onderhandsche akte, op heden ingeschreven in de daartoe bestemde registers ter griffie der Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, is de Vennootschap, betreffende den Expeditie-, Commissie- en Factorij-handel te *Arnhem*, onder de firma van *MALLINCKRODT EN DECKERS*, aangegaan tusschen de Heeren *WILLEM LODEWIJK AUGUST MALLINCKRODT* en *JOSEPH DECKERS* met ultimo April 1800 een en veertig ontbonden; met bepaling dat de handel zal worden voortgezet alleen voor rekening van den Heer *WILLEM LODEWIJK AUGUST MALLINCKRODT* onder de firma van *MALLINCKRODT EN COMP.* die tevens uitsluitend belast zal zijn met de vereffening der zaken, van de ontbonden firma.

Arnhem, 29 April 1841.

† † † DE LEDEN VAN HET GELDERSCHE DEPARTEMENT DER MAATSCHAPPIJ TER BEVORDERING VAN NIJVERHEID, te *Arnhem*, worden bij dezen opgeroepen tot het houden eener VERGADERING op *Dingsdag den 11den Mei* 1841, des namiddags ten *twee* ure, in het locaal der Groote Societeit aldaar.

L. J. A. VAN ECK,
Secretaris.

† † † Worden verlangd, tegen Augustus of eerder, liefst in de provincie *Gelderland*, voor eene gedistingueerde DAME van een zwak gestel, bij eene zeer fatsoenlijke familie, 3 à 4 ruime geplafonneerde, met open schoorsteenen voorziene KAMERS, waarvan ten minste 2 ineenloopende op de zon gelegen zijn, met KOST en BEDIENING, zullende minder op den prijs dan wel op eene delicate behandeling gelet worden; een *Buitenverblijf* zoude het verkieslijkste zijn.

Iemand hierop reflecterende, adressere zich, met gefrankeerde brieven, des verkiezende onder belofte van de stiptste geheimhouding, onder Lett. IJ. Z. bij den Boekhandelaar *THIEME* te *Zutphen*.

Brummen, 1 *Mei* 1841.

Bij het naderen van het Zomer-saisoen neemt de Ondergeteekende de vrijheid zijn LOGEMENT te *Brummen*, provincie *Gelderland*, zeer aangenaam gelegen aan den Straatweg tusschen *Arnhem* en *Zutphen* en bekend onder den naam van *Het Oude Kromhout*, aan het fatsoenlijke Publiek aan te bevelen. — Er zal, zoo veel mogelijk, gezorgd worden, aangename verpoozingen, door *Muziek* en *Bal*, aan de *Logés* te verschaffen.

Hij recommandeert zich, vooral tot het geven van BRUILOFTS-PARTIJEN als anderzins, mits, zoo veel mogelijk, vroegtijdig besteld wordende. — Even zoo gelieve men zich bij tijds om Kamers te adresseren.

Des middags ten half drie ure wordt er TABLE D'HOTE gehouden. *Afzonderlijke* Tafel verlangende, verzoekt hij dit een uur te voren te mogen weten.

M. J. SEIJLDERS.

STOOMJAGT STAD GORINCHEM,

VARENDE TUSSCHEN

Gorinchem en Middelburg,

EN OP ALLE DAAR TUSSCHEN GELEGEN PLAATSEN.

Dagen en uren van vertrek, gedurende de maanden MEI EN JUNIJ 1841:

VAN GORINCHEM.

MEI.

Zondag	den	2	's middags	ten	12 ure.
Dingsdag	»	4	's morgens	»	3 »
Vrijdag	»	7	»	»	5 »
Zondag	»	9	»	»	6 »
Dingsdag	»	11	»	»	7 »
Vrijdag	»	14	»	»	10 »
Zondag	»	16	's middags	»	12 »
†Dingsdag	»	18	's morgens	»	3 »
Vrijdag	»	21	»	»	4 »
Zondag	»	23	»	»	5½ »
Dingsdag	»	25	»	»	7 »
Vrijdag	»	28	»	»	10 »
Zondag	»	30	's middags	»	12 »

JUNIJ.

Dingsdag	den	1	's middags	ten	12 ure.
Vrijdag	»	4	's morgens	»	4 »
Zondag	»	6	»	»	5 »
Dingsdag	»	8	»	»	6 »
Vrijdag	»	11	»	»	8 »
Zondag	»	13	»	»	10 »
Dingsdag	»	15	's middags	»	12 »
Vrijdag	»	18	's morgens	»	3 »
Zondag	»	20	»	»	4½ »
Dingsdag	»	22	»	»	6 »
Vrijdag	»	25	»	»	8½ »
Zondag	»	27	»	»	10½ »
Dingsdag	»	29	's morgens	»	12 »

VAN MIDDELBURG.

MEI.

Zaturdag	den	1	's morgens	ten	8 ure.
Maandag	»	3	»	»	9 »
Woensdag	»	5	»	»	11 »
Zaturdag	»	8	's middags	»	12 »
†Maandag	»	10	's morgens	»	7 »
Woensdag	»	12	»	»	3 »
Zaturdag	»	15	»	»	6 »
Maandag	»	17	»	»	8 »
Woensdag	»	19	»	»	9½ »
Zaturdag	»	22	's middags	»	12 »
†Maandag	»	24	's morgens	»	7 »
Woensdag	»	26	»	»	3 »
Zaturdag	»	29	»	»	7 »
Maandag	»	31	»	»	8 »

JUNIJ.

Woensdag	den	2	's morgens	ten	10 ure.
Zaturdag	»	5	's middags	»	12 »
†Maandag	»	7	's morgens	»	6½ »
†Woensdag	»	9	»	»	8 »
Zaturdag	»	12	»	»	4 »
Maandag	»	14	»	»	6 »
Woensdag	»	16	»	»	9 »
Zaturdag	»	19	»	»	11 »
Maandag	»	21	»	»	12 »
†Woensdag	»	23	»	»	7 »
Zaturdag	»	26	»	»	5 »
Maandag	»	28	»	»	7 »
Woensdag	»	30	»	»	8 »

De dagen op welke het watergetijde niet gunstig is, zijn door een kruisje aangewezen; doch zal, door de snelle vaart van het Stoomjagt, de overtogt alsdan echter weinig langer, dan gewoonlijk duren.

De Ondernemers alles hebbende willen aanwenden, wat tot gemak der reizigers kan verstrekken, hebben gezorgd, dat, bij aankomst van het Stoomjagt, gelegenheid tot dadelijk vertrek op de volgende plaatsen, zal worden gevonden, als: aan het *Katsche Veer* en *het Zijpe*, naar *Goes* en *Zierikzee*; te *Zwijndrecht*, na het vertrek der *Dordrechtsche* en *Moerdijksche Stoombooten*, naar *Rotterdam*; te *Gorinchem* naar *Utrecht*; terwijl te *Utrecht* de reizigers zich, tot vervoer naar *Gorinchem*, kunnen vervoegen bij *L. VERMEULEN*, op het *Vreeburg*.

Nader onderrigt te bekomen te *Dordrecht* bij H. BUITESHEK, bij de aanlegplaats van het Groote Hoofd; te *Goes* bij W. DE FOUW WZ. en K. BUIJTENDIJK in de *Korenbeurs*; te *Zierikzee*, bij P. J. VAN OPPEN in het *Hof van Holland*; te *Bruinisse* bij P. J. SOETER; te *Middelburg* bij den Commissaris H. M. VAN SOELEN, en te *Gorinchem* bij den Commissaris W. VAN OOSTERWIJK, kantoor houdende in het logement het *Rotterdamsche Veerhuis*, zeer nabij de ligplaats van het Stoomjagt gelegen.

† § † *SALOMON WILDSTEIN*, te *Soest*, in *Wesphalen*, recommandeert zich tot het leveren van WILDE PAARDEN of zoogenaamde HITTEN, EZELS en pas geworpen hebbende, goed Melkgevende EZELINNEN met VEULENS, tegen den prijs van *f* 40, met teruggave van Ezelin, of tegen *f* 50 zonder dat die behoefte te worden teruggegeven. Hij levert *franco* te *Arnhem*.

De Ondernemer der OMNIBUS-DIENST, maakt het geëerde Publiek bekend, dat hij op aanstaanden Zondag, den 2den Mei, met dezelve eenen aanvang zal maken, en wel *van* Arnhem *naar* Velp, des morgens om 9 uur, en des namiddags om 1 en om 4 uur; terug *van* Velp *naar* Arnhem, des voormiddags om 11 uur, en des namiddags om 2 en om 8 uur.

J. P. FLORISSEN.

De Tandmeester LEHMAN JOSEPH SON,

zal tot den 12den mei 1841 te *Arnhem* bij den heer *ROBERT* gelogeerd zijn.

ONTWERP VAN EEN STELSEL VAN

VERMINDERDE BELASTING,

uit hetwelk zelfs de Minstkundigste zich duidelijk kan overtuigen, dat AL zijne LASTEN en BELASTINGEN eenvoudig en BELANGRIJK KUNNEN worden verligt.

DOOR EEN' AMBTENAAR.

Deze Brochure wordt à 50 Cents uitgegeven bij de Boekverkoopers *M. WIJT* & *ZONEN* te *Rotterdam*, en is bij hunne Correspondenten alom te bekomen.

*** Bij *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, is van de pers gekomen en verzonden:

I. *K. G. BRETSCHNEIDER*, *Over de Grondslagen van de magt der Roomsche Pausen*, met geschiedkundige aanteekeningen van den Vertaler, ter gelegenheid van een in gerucht zijnde Concordaat tusschen Z. M. WILLEM II, en den Pauselijken Stoel. Prijs 50 Cents.

II. *G. H. VAN LINGEN*, *Zestigtal leerrijke Verhalen uit het Oude Testament.* Een Leesboek voor de Scholen. Prijs 30 Cents.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 April 1 El 5 Palm 8 Duim; gew. 0 Duim; gev. 2 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.